

Felvidéki Híradó.

TARSADALMI és KÖZMŰVELŐDÉSI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

* MEGJELENIK: MINDEN VASARNAP. *

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatara címzve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.
A hivatalos hírdetéseket, kéziratosokat péntekig kérjük beküldeni

HIVATALOS HIRDETÉSEK DIJA

100 szócig 2 frt., ezentúl minden megkezdett száz szónál 50 krral több.

A tengeren túlról.

— Levél a Felvidéki Híradónak. —

Épen most, amikor a kivándorlás kérdése mindinkább szélesebb körű érdeklődést kelt föl, nagyon figyelemre méltónak tartjuk azt a levelet, melyet Ohio egyik fővárosából, a közel 100 ezer lakossal bíró Clevelandból kaptunk a regényes Erie tó partjáról.

És bár e levélben tisztán bennünket érdeklő dolgok is vannak, amennyiben lapunkat cserépdányul kéri a megindítani szándékolt Szabadság című lap számára, mégis közülük egész terjedelmében, mert érdemesnek tartjuk arra, hogy minnél szélesebb körben megismerjék.

Ránk olyan hatással van e levél, mint hughya a látásunkat gátló fátyol egy kissé félre lebbentettet volna s egy pillanatra rendkívüli érdekű képet látnánk.

Nem akarjuk kommentálni; eleget beszélnek e sorok maguk is:

Cleveland, O. Szept. 14. 1891

Igen tisztelt szerkesztőség.

Abban a reményben fordulunk az igen tisztelt szerkesztőséghez, hogy kérésünket vissza nem fogja utasítani.

A magyarság Amerikába való kivándorlása hétről hétre aggasztóbb mérvet kezd ölteni. Az elmúlt esztendőben csakis a felvidéki társág kivándorlásairól lehetett szólni, most

azonban fájdalom, be kell ösmernünk, hogy a magyarság száma rohamosan emelkedik, s a jelek arra mutatnak, hogy a magyarság nagy része itten megis telepszik. Ehhez hozzájárul még, hogy a magyarság majdnem teljesen szervezetlen, és így számot nem tesz a többi idegen nemzetiségiek között. Egyletek ugyan vannak, de a betegséglezésen kívül más céljuk nincs.

Augusztus hó 25-én ünnepelte meg a clevelandi magyar ifjuság egylete Clevelandban — az amerikai magyarság egészére terjeszve ki — Lajos napját, a midőn is, Kossuth Lajost táviratilag üdvözölte. Ez eset az első alkalom, a midőn az amerikai magyarság eszmében egyesült.

A mai napon mondták ki a clevelandi magyar egyletek, hogy az amerikai magyarság ezutáni mozgalmait a magyarság tradícióhoz méltó színvonalra akarják emelni. Erre okot küldönösen az adott, hogy az Amerikában levő három tót újság a pánszlávizmusnak csinál propagandát, s nemcsak a tótokat igyekszik zászlója alá hódítani, hanem Pennsylvánia köszönvényében a társággal munkálkodó magyarságot is tótosítani igyekszik.

Ez a veszedelem az a mely a clevelandi magyarságot arra bírta, hogy részvénytársaságá alakulva, egy magyar lap kiadásával, a magyarság érdekeit megóvja.

»Szabadság« címmel, ez évi okt. hó 29-én, vagy nov. 4-én jelenik meg a clevelandi magyarság áldozatkész-

sége által megteremtett hírlap, melynek programja:

Óva inteni mindenkit az idevaló vándorlástól.

Küzdni a panszlavizmus ellen. Egyesíteni az amerikai magyarságot.

A midőn a clevelandi, munkájuk után élő, magyarok áldozatkészége megteremti azt a lapot, a melyre az amerikai magyarságnak égető szüksége van, nem lesz indokoltan, a midőn a t. szerkesztőség támogatását kikérjük, hogy t. i. kezdő vállalatunk felsegéléséhez egy cserépdány-nyal hozzájárulni sziveskedjenek.

Miután lapunk első száma csakis okt. 29-én, vagy nov. 4-én fog napvilágot látni, mielőbb nem küldhünk lapot, a t. szerkesztőséget azonban arra kérjük, hogy lapjukat, ezen levélünk vétele után útnak indítani sziveskedjenek.

A midőn megjegyezzük, hogy a magyarországi lapok ideérkezésétől függő lapunk kiadásának idő pontja, a midőn hozzátesszük, hogy nehézségekkel küzdő vállalatunk kiadások dolgában bőkezű nem lehet, az amerikai magyarság érdekében kérjük, ne tagadják meg kérésünket.

»Szabadság« szerkesztősége és kiadóhivatala.

Kohányi Tihamér.

Cím:

»Szabadság«
Lock Box 62.

Cleveland, Ohio.

N. Amerika.

Ezen levélben foglaltakat a clevelandi magyar egyletek megbízásából megerősítem.

Szepessy L. József.

Installáció Turóc-Szt.-Györgyön.

Fukasz József turóc-szt-györgyi esperes-plébános szept. hó 27-én tartotta meg installációját ezen plébániai hivatalban. Ugyan ezen napon bucsúzott el kedves valcsai hi veitől is, kiknek könyvei kísérték szeretett lelki pisztorukat új otthonába.

A papi pályán ily hamarosan emelkedő fiatal plébános azonban örömmel sietek üdvözölni új híveit is, kik lobaton, zászlokkal föllibogozva s számtalan kocsin fogadták már a lezsjóki határon. Turóc-Szt-György község határára pedig új meglepetést várt az ünnepeit plébánosra. A fenyőgallyakkal ékesített díszkapu előtt összességel hívők nyílt telkesedéssel üdvözölték, kiknek nevében Matuskovich Mihály szlováni földirtokos tolmácsolta jól átgondolt magvas szavakkal, az ezen alkalommal szívkben érzett érzelmeiket. A meghatott plébános talpraesetten válaszolt.

Minek tagadjuk, épültünk e beszédekben, mert ezek a vallás magaslatos érzelmeitől ihletett gyönyörűségei valának, gyönyörűen fűszerezve a legtisztább hazafasság, drága hazánk iránt való ragaszkodás töretlen erevnyirágaitól. A tündökös nap játszi sugarai a hívők könnyeiben fűrésztöttek magukat, mert lehetetlen volt a szív megha-

T Á R C A

Hozzá!

Törödék egy nagyobb költeményből.

Irta FÁJ ANDRÁS.

Te vagy az én lelkem imádot Mekkája . . .
Ki után a szívem sóvárogva vágyik . . .
Mint a muzulmánok legfőbb óhatása,
Hogy térdensuszva is eljusson odáig!

Hosszú küzdelemben eljut a szent helyre . . .
Kifáradt fejtét a szentelt földre hajtja . . .
A vád beteljesült, megnyugodva lelke,
Ihlettel rebegeti il allah, il allah!

Eljutok-e én is vágyam országába,
Hol a boldogságot, üdvömet föl lelem? . . .
Vagy behalok a reményödbé, vágyba,
Siratlatlan marad nem ösmert nyughelyem?

Vagy mi még iszoyubb, rosszabb mint a
halál,
Más valaki tűzbe keblere virágom!
A rab Prometheus égő fájdalommal . . .
Fájóbb lenne az én boldogtalanságom!

Mondják, delejes a szerelm hatása . . .
A két szeret sziv okvetlen összejő . . .
Az én szerelmemben, melynek nincs határa
Mily óriás lehet a delejes erő?

S ha a te szíved az éjszaksarkon lenne . . .
Az enyém a délin . . . közöttünk egy világ!
Sívem dobbanásit érezned kellene . . .
Szerelmem deleje onnan is hatna rád!

Az én szívem, mint a hullámverte bárka
Hányódik, vetődik szerelmem tengerén.
Régem tartja annak minden vitorlaja,
Nem tartja semmi sem csakis a hit s
remény.

Mert mély, mély a tenger, majdnem feneketlen,
Ki viharát látta, nem tudja feledni,
Szerelmem a tenger, hová buvárelmek,
Lszall a költszet gyöngyeit keresni!

A chic

A Felvidéki Híradó eredeti tárcája.

A chic a legutóbbi idők terméke, éppen mint a villanyvilágítás. A francia nyelv és eszrit nem elégedett meg többé az eleganciával és így teremté magának a »chic«-ket valamint, hogy az amerikaiaknál halvány volt már a gaz fénye, fölfedezték tehát a villanyvilágítást.

Hogy mi az a chic? — fogják talán kérdezni önkök tölem, Boesánatot kérek, hanem inkább írok a chicről 2 ives tarcaikkal semmint, hogy akár magyarul, akár angolul, a tótl vagy barni mas nyelven meg tudnám mondani, hogy mi az.

A chic francia szó és nyelvünk talajába átültetve elviszente fényt, üdeséget. Tehát ne is próbálja azt lefordítani nyelvünkre egy magyar chauvinista se, mert épp úgy megjárja vele, mint egyik igen ismert szinikritikusunk, aki a bonvivant szót »életkedvűre fordította le.

Igy voltunk a piquans-sal, a bagatel-lel és vagyunk legújabbban a chic-el is.

A színházban, salonokban, szellemes tárcákban, uton utófélen mindenütt kísértett a »chic«.

Az emberek eleinte nem tudták annak értelmét, de azért terjedt, ragadt az emberekre, mint a francia divat minden bőségosa.

Most azonban a tarsaságok és salonokba járó ember már fel nem tudja fogni, hogy ugyan mit csinálna o, ha az ördögi kis »chic« szócška nem volna, mely kifejez mindent, igent mindent a mi elmes, szellemes, könnyed és mégis szeretetreméltó.

Az elegans szó épp olyan kopott, használt már mint akár a tavalyi kalapdivat és küllömben is a nagyobbára csak a külsőre vonatkozik, hiányzik belőle az elmes, a könnyed, a szeretetreméltó.

Elegans lehet a börszianer, sőt a vasárnapi lovas is; az elegantiát megveheted pénzért, legfeljebb még egy kis tanulás, majmolás és nyegleség kell a »kifogastalan« öltözékhez és kéz az elegancia.

Hanem a »chic« non fit sed nascitur. A chic-eket sem meg, se eltanulni nem lehet, az az embernek az egyűsége.

A chic nem teremt külső divat alakokat, mint az elegancia; nem tőr meg szépséges bábokat, kizarja az affectált urhanságot, a blaszír hanyavetséget és általában mindazon »distinguált alakokat« a melyeket olyan dúsán terem meg egy nagyváros.

A chicnek a következő négy feltétele van: a szín, elmeség, könnyedség és mindenek felett a természetesség.

Tartozodom attól, hogy a chic eme négy alkatrészt egyenkint fejtegetsem, de annyit mondhatok, hogy mindenki aki azt majmolni akarja, a csint keresettséggel, az elmeséggel élcel, a könnyedséget hánlyvetéssel és a természetességét mesterkéltséggel fogja felcsereelni.

A »chic« maga a kellem, olyan mint a

szépség: adomány. De azért, hogy kissé drasztice szóljunk — a mi magában véve is elég arra, hogy a magunk részéről minden chicut eljatszunk — valamint a költő, aki nem lesz, hanem születik, nem lesz igazi költő, ha azza nem képződik, nem neveltek, hanem megmarad mindvégig a Rousseau »természetes« állapotában: úgy csiszolni, faragni kell az embert (mint a gyémántot, a mely piszkos asványokkal van környezve), hogy a moskor chikké fejlődjék.

Hanem az az egyén, aki korlátolt szellemi tehetséggel bír, akinél hiányzik a helyes irány nevelés, aki túlkomoly, nehézkes, nyársolgári, avagy nagyúri módon phlegmatikus, az chic-re nem lehet szert soha, ha mindjárt annak elnyerését tűzte volna is ki életfeladatának. Az a férfi, vagy hölgy is lehet azonban chic-es, aki nem szép, mert a chic nem privilegiuma a külső szépségnek. A chic könnyed és ügyes mozgást kíván és tetszős, ha nem is szép, meglezente, otthoniaságot, egy kissé merez fellépést, amely azonban sohasem fajulhat arrogantiává. Ezért az émelgős túlsensitiv, úgynevezett ideális kedélyek épp oly kevésbé képviselik a chic-et mint a salonoknak bókólok, udvarias és óditani vagyó gavalérjai.

Az öltözködéseben chic az, ha valaki a legújabb divat szerint van öltözve, de az öltözten nem viseli magán azt a szépséget, a mely a toilletnek azt »jellegzet adja, hogy az illető kiváló gonddal állítja azt össze; a ruhán sohasem lássék meg a szabó vasalója. Tehát a kifogastalanul megkötött nyakkendő csokra, vagy ha valakire azt mondják, hogy mindig így jelenik meg, mintha skatolyából vették volna ki, az lehet elegancia, de sohasem lehet chic.

tottságát másképp agyonfójtani. Ezen jelenet után pedig a szlovén iskola gyermekeregekből kilépett egy szende leánya s édes szózatát ajánlotta magis s társait új lelki atyjuk, tanfelügyelőjük figyelmébe. A templom előtt az egyetem-alapítványi uradalom képviselőiben Akantisz Rezső zónóváraljai erdőmester, a papság nevében pedig Paulovits József c. kanonok esperes-plébános üdvözölte. Majd a templomba vonulván az egész körmenetből növekedett hívők serege, megkezdődött az új plébános egyházi szer-tartás szerint való beiktatása a plébánián hivatalba, mit Paulovits József eszközölt. Az egy óráig tartó beszédben kifejtette a plébános hivatását, köteleimet s a lelki-ekben nyert hatalmát, erősen a hívők szívére kötvén, hogy új plébánosukat egyházuk s hazájuk iránt teljesítendő kötelességeiben mindenkor támogassák.

A fényes segédlettel megtartott mise után a plébánián ebéd volt. S itt már számos előkelő jó barátja s tisztelője köszön-tötte föl a plébános. Ott láttuk a többiek között: Szűllő Géza kir. tanácsos-tanfél-ügyelő urat, Somogyi Géza kép. igazgatót, Székely Károly, turóczi főesperest, Schultzeiz Ferenc esperes plébánost, Mőzer Tivadar alesperest, Vojtussák Károly plébános-be-lyestet, Mác Mioszláv zónóváraljai bírót, Matuskovich Mihály földbírtokos, Szmetana József ig. tanító, Paack Károly körjegyzőt és még számosakat a papság, tiszti kar s bírók s hívők sorából. Az ebéd folyamán megújult a toaszok árja. Elsőnek Akantisz Rezső szóalt föl, éltetvén a vallás-és közokt. m. kir. miniszter ó. n. előadását, Bende Imre beszeretecsbányai püspököt, kiknek kegye ezen plébánia betöltésénél Fu-kasz József esperes-plébánosa irányult.

Majd Paulovits József c. kanonok köszön-tötte föl a plébánost, mint barátját, egyko-ri kedves kapjánát. Utána Szűllő Géza kir. tanácsos-tanfeligyelő mondott a történe-lem csalhatatlan országába messze benyúló igazán emelkedett, fen költő toaszot. Nem tagadhatom meg magamtól, hogy ki ne emeljem azon tényt, hogy a tanfelügyelő úr messze látó, mélyen gondolkodó szelleme mily gyönyörűen tudta szigorú logikái köv-keztetésekkel összefűzni az új plébános üdvözölését a magyar szellem, magyar geni-usz, magyar nemzet felegalmának kifejtésé-vel. Megdöbbentelennül bizonyította be, hogy bármily nyelvet beszéljenek a haza terüle-ten, mégis csak mindnyájan magyarok va-gyunk. Lelkesült eljénész viharzott föl ezen gagszág hallatára s látni lehetett mily fe-

szült figyelemmel halgatta mindvégig a ven-dögkorszorú. Lelkünk világát kímondhatatlan öröm szállta meg, s akik fel tudtak emelkedni a magas színvonalon, melyen az elhangzott szavak állottak, a legnagyobb elismeréssel örökítették meg ezen igazí apos-tol szavait.

Ezután Somogyi Géza kép. igazgató, azon meggyőződésére hivatkozva, hogy a demokráciának a jövő, a vallás és iskola együttes működésére hívta fel a figyelmét s azért, miat az elsőnek előharosát Fu-kasz Józsefét ellette.

Beszédjére Paulovits József c. kanonok válaszával, kímondván, hogy szerinte Magyar-országban demokrácia arisztokratia nélkül jövő nem található. Mert kétségbevonhatatlan ama tény, hogy a független magyar nemzet Árpádot s utódjait önkényi magá fölé emelte s a magyar nemzet a mai napig kegyelettel csüng ezen történeti tényen. Mindezekre ismét Szűllő Géza kir. tanfel-ügyelő reflectált, kitűnő tapintattal jól eső harmóniába olvasztván a demokráciát az arisztokraciával, mert ezek jatszi s avak is lehetnek, a minőket bizonyos időben fölkap a közvélemény; a hazaért hánz dobogó keble azonban azt ajánja: taitozzon ide — vagy oda, csak szeressük egymást mint magyarok. Matu-kovich Mihály megígátóan búcsúzott el az összes hívők nevében Vojtussák Károly adminisztrátortól; Uhiarék Szende az egyház s állam között való egyetértésre, barátságos viszonyra sürítette poharát; Sztolárik József a hívők szerete-leről biztosította az új plébánost, st. st. S mindezek után azt kérde-heti a t. o. olvasó közönség, miért voltak oly terjedel-műsek ezen plébános installatio leírásai; miért voltak oly hítek a lejárótt ün-nepi esztelésénél? ... Nem általán egyenesen kímondani: meggyőzőn akturák t. olvasón-kaik, hogy ilyen alkalom mily kitűnő rugótt szolgálhat mindenkor meggyőnkben az alvó társadalmi élet fölébresszetésére. Ketségkívrül szükséges, hogy megnyilatkozzék a haza iránt való törhetlen ragaszkodásunk érzel-me, melynek fénye világot gyújt a nem-zetségi kérdés ezen országában.

Volt alkalmunk meggyőződni, hogy ilyen ünnepeleys papi fogadtatásnak mily pom-pásan lehet a hívők szíveibe hinteni a hamisithatlan hazaszeretet virágát s csak egy kis jóakarát, parányi buzgóságot la-kozzék bennünkben, többet lehet teunimint más kizsámtított alkalmakkor.

Óhajjuk szívunk mélyből, hogy a val-ias s hazaszeretet bajnokai édes megnyug-

vást Inljenek azon tagadhatlan tényben, hogy csak folytonos tevékenység, szakadatlan működés, lankadatlan buzgalom hozhat szöbb jövőt, nyújthat biztosítékot azon édes reményünk valótlására, hogy: Magyar-or-szág nem volt, hanem lesz!

Referens.

A HÉT TÖRTÉNETE

A budapesti kereskedelmi és iparkamrában hosszú évek óta folyt nemzetelens üel-mekről Réthy Deszö, a kamarának egyik fogalmazója a mult napokban lerántotta a feltékenyen illesztetget fátyolt. A telepe-zés nagy feltűnést keltett az egész ország-ban. Sejtelték mindenki, hogy az ország s különösen a főváros kereskedelmi ügye nem a legmegbízhatóbb kezekbe van téve. A ka-mara elnökököl, Kochmeister Frigyes báró-ról tudta mindenki, hogy a legszomorubb időkben, a Bachkorszakban emelkedett a budapesti kereskedés élére. Azonban azt hit-te mindenki, hogy a megváltozott viszony-nyok kényszerítették az elnököt is, hogy velők együtt átalakuljon. Így tehát a köz-velemény turle Kochmeisterst, s csak akkor ujlult meg a bizalmatlanság, midőn a ka-mara titkára, Steinaecker a külföldi német lapokban hazaelens olkakat bocsátott világgá. S ambar a titkar minden egyes al-ka-lommal szánom-bánom vetkeimot mon-dott, mégis a jöhizemű képeledecsék las-sankent sztofsztozlottak s a helyzet egészen megizstult, midőn Kochmeister a német színház segélyezése végett a magyar kiraly megkerüdelevél, az osztrák császárhoz cí-mezett kérvény, mint első protektor alá írta. Megkínálva világosabb lett a helyzet, midőn Réthy Deszö a B. H.-ban meglette lelepelzését s kímuttatta, hogy amit az el-nök és különösen titkára tesz, az mind a magyar kereskedelem szándékos megörvi-dítésére van kigondolva. Ily körülmenyek közötta budapesti kereskedelmi kamara nem maradhat ugy, mint volt, s ez belátván ma-gas az elnök is, beáda lemondását, a mi-t a tisztelt közgyűlése mult hó 29-én el is fogadott. Ezt fogja tenni a titkar is, mert a közgyűlés többse nem azonosí-totta magát vele, s ezzel mintegy kiállította az utvelelt Steinaecker ur részére is. Mind-ezekből azt látjuk, hogy a magyar keres-kelelem megkínnyebbült lélekzettel fog-cója felé törekedhetni; sokkan vannak a vidéken is kereskedők, a kik most még

közönbösek a magyar kereskedelem iránt, de sorsukatök sem kerülhetik ki. Az eszme-gyóni fog, még kereskedés sem maradhat vissz a nemzeti élet fejlődésében.

Apponyi Albert gróf mult hó 27-én tar-totta beszámoló beszédét Jászberény város választóközönsége előtt. A beszámoló azo-ban nem annyira megbízóhoz, mint inkább az országos pártokhoz, a politikai világhoz van intézve. Apponyi beszéde felülte a multak eseményeit, s a jövőre nézve politikai nyilatkozatokkal volt fűszerezve. A beszéd a következő fontosabb kijelenté-eket foglalja magában: a közjöi helyzet kiépítésének szükségessége, a nemzeti mo-mentumok érvényesítése a politikai kor-mányzás és törvényalkotás terén.

A király Prágában. A csehek fővárosa ün-nepi díszbe öltözött szeptember hó 29-én a király érkezésére. Ö folsége a prágai kiállítást ment meglátogatni, kit ez alkalommal a lakosság nagy lelkesedéssel fogadott.

Redukciók a költségvetésben. Egyik fővárosi lap a mult hó 25-én tartott minisztertanács-óról azt a közleményt hozta, hogy az 1892-iki állami költségvetésben redukcióknak kell történeti a kiadások miatt. Ezzel szem-ben azóta a a kellemes hír kapott szár-nyra, hogy a hadügyi tárca csak a többi tárca megállapítása után került sorra, köv-tekészképpen teljesen alaplan a a véle-kes, hogy a hadügyi szükséglet előírán-ya óta a minisztertanácsban redukciók kerültek volna szóba.

A tanítók nyugdíjazásáról szóló törvény-javaslatot a közoktatásügyi miniszter már beterjesztette a képviselőház elnökségéhez, s e hó folyamán valószínűleg tárgyalás alá kerül.

Magyarok Zágrábban. A magyar ipa-rosok és kereskedők nyolcvanegy főnyi társasága m. hó 26-ment az ottani kiállít-ás megtekintésére. Az állomással a zágrábi polgármester fogadta és üdvözölte a ven-deégeket. Beszédjében hangsúlyozta, hogy a magyar testvérek látogatása nem csupán érdekösségessé jelent — de a testvéri szív-nek sugallatát melynek engedve — jelen-tek meg Zich Jenő vezetés alatt. A ma-gyarok mindenütt a legelőkelőbb fogad-tatásban részesültek. A zágrábi lapok ve-zérekkelben üdvözölik a magyar vendége-ket, kiknek látogatásából a magyar-horváth ügynek orvendetes jobbra fordulását remé-lik.

HIREINK

Mély tisztelettel kérjük lapunk azon t. előfizetőit, kiknek előfizetésük lejár, vagy határolban vannak, hogy előfizetéseiket megújítani, határolkaikat kigenyleníteni ke-gyeskedjenek. Az előfizetési pénzek a Fel-vidéki Míradó Szerkesztőségnek küldendők Turóc-Szt.-Mártonba.

A vonat alatt. Megrendítő szerencsétlen-ség történt ma egy hete a Martontól Kos-tyanig vezető vasút mentén. A Klein test-vérek este 10 óra után indultak Martontól hazafelé Rudnóra. Ugy látszik, Mártonban bepálinkáltak egy kisse, mert lovakat szá-ban eresztve az országuton, elváltak a szekeren. Nem is ebrédek fel többé. Lega-labb az egyik a feltamadásig fog aludni. A másik fölebredt egy pillanatra, mig el-mondhatta, hogy kik s mi történt velök? azán össesubóltak az ő szeméi is örökre. Az történt ugyanis, hogy nemcsak öök öklud-tak el a kocsin, hanem elaludt a vasúti ör-is, Drovna Pai, akinek kötelessége lett volna az országut atjáról innal elzárni a korlátot a vonat érkezése előtt. Minthogy azonban ezt nem tette, a csendesen bandukoló lovak neki mentek az atjárónk épen abban a pillanatban, amikor a Martontól Pribóc felé haladó telerovant ott rohogott. A dübör-gésre kiszaladt a vasúti ör is, de csak ar-ra ért, amikor a sinek közt levő kocsi hát-uját a rohanó vonat elkapta. Aztán egy recsenés, egy jajgatás — s a kocsin alvó testvérek egyiket a vonat kikapva, ma-

Ami pedig belső oldalát illeti a chicnek, azt jellemezni vajmi nehéz. Ha találkoztok már társaságban kedves urak és hölgyekkel, akik első pillanatra kivívják rokonszenveteketek. Kikik mindenkinek tudnak valami kedveset mondani anélkül, hogy bökolónának, akik tartózkodnak anélkül, hogy büszkének volnának, beszédesek fecsegés nél-kül, akaratlanul nyerne meg mindenkit, bár nem egyszer gyönyösök és csipősök, akik kedves ötleteikkel, megjegyzéseikkel örök derűben tartják az egész társaságot, szóval akikről azt szokták mondani, hogy nekik minden jól áll; ezek kedvencei a viágnak és urai a chic-nek.

De azért ne gondolja senki, hogy a chic kiváló privilegiuma volna az előkelő osztály-nak; bár inkább találhatott ott, ahol az anyagi gondok számbúve vannak és a társasági előnyökre nagy suly van fektetve.

Az alsóbb osztályoknak is megvan a maga chic je. Mikor Göndör Sándor Pista bocsát (a Falu rosszában) lefekteti és háta veteti el a émbalmos nótáját, vagy mikor a hepiárszkodó első legény elkunyjogtja magát a korezmában, hogy »megverek va-lakit, vagy engem valakit« az chic, éppen olyan chic, mint mikor Duhaj Naci bekötö a egész cigánybanda szemét, hogy ne lás-sanak semmit a világon és úgy húzzák el az ő nótáját, épp olyan chic, mint mikor a mágns úrfiak közzöt meg vérbé a parhaj azón théma felett, hogy X. grófnő ezen, vagy azon estélyen piros, vagy félt haris-nyát visel-e. Ez utóbbi mondáson felett ne tessék amogy könnyedén átsikamlani, igen fontos dolog az, a miről most az egész kasino beszél.

Természetesen a polgári osztálynak, annál a mely a szabadság és egyenlőség acraja-

ban ura let; a vllágnak, ezintén találkoznak a chic-vel. De a faradhatlan munka, a ko-molyan felfogott hivatás, a napi gondok sálya nem képeznek kedvező talajt a chic-re, bár ebben is megteremhetnek, amint hogy fel is találhat a chic a honoratior osztály ban, dús a anyagi jólétben, magasabb hiva-talokban. A rendes életű nyerspolgár, a ga-rasos kereskedő, a pedans és felszeg pro-fessor, a megféle fitlli, kápszai prókator soha sem léphet át a chic küszöbén. Hanem az irok és művészek, e kiváltságos népe az em-beriségnek, a kiknek hivatása festeni az életet, ezt a komédiát a maga tragiciájában, fenségsében és prózai mindennapisá-gában egyaránt; oh ezeknek van fogékony-ságuk minden iránt, a mi ember!

Nincs is manapság kedvelőbb alakja a közönségnek, mint egy-egy chices író, vagy műve s. Azon irok és művészek elenk fogékony-sággal bírnak minden iránt, a mi divatos és telendő.

Ök voltak tehát a chic első terjesztői is. A ki nem tudná megérteni a chic fogal-mát, annak tanácslom, hogy nézze meg a nemzeti színházban Nádaynak művészi játé-ka; ebből a tapintatból, routnéből és mű-vészti discretióból, a melyly Náday jatszi a — legszeretetremlőbb chic fog-ejete tarulni.

A chic-et nem találta fel senki, se el nem tanulta; a chic szabadalmazott tulajdona né-hány kiváló egyéneknek. A chic bár oly ér-telemben mint manap, kifejezésre nem is jutott még, ezed évek óta létezik.

Chic volt az, mikor ama híres spártai hős a futarnak, a ki neki azt jelenté, hogy a perzsak annyian vannak, hogy nyúlak el-homlyosítják a napot — azt monda, hogy sebaj! legalább arnyékban fognak harcol-

Naponta megjelen Budapest

MAGYAR HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP

Szerkeszti:

Főmunkatárs:

Horváth Gyula.

Mikszáth Kálmán.

Helyettes-szerkesztő: FENYŐ SÁNDOR.

A „Magyar Hirlap” belső dolgozóitársai, külmunkatársai és levelezői az írói kar legkiválóbb tagjaiból állanak.

A „Magyar Hirlap” előfizetési ára:

egész évre 14 frt., fél évre 7 frt., negyed évre 3 frt 50 k., egy hónapra 1 frt 20 kr

A „HÉT” kiadóhivatalával sikerült megállapodásra jutni arra nézve, hogy e vas-
lasztékos kedvelt szépirodalmi hetilapot előfizetőinknek olcsóbban adhassuk.

Igy a „MAGYAR HIRLAP” és a „HÉT” előfizetési ára együtt: egész évre csak 20 frt.
fél évre 10 frt, negyed évre 5 frt

Mutatványszámokat kívánatra ingyen.

Előfizetések a „Magyar Hirlap” kiadóhivatalához:

Budapest, IV., Granátos-utca 16. sz. alá k. l. endők.

„Newyorki Germánia”

életbiztosító társaság.

Alapított 1860-ban.

A társaság activái 1891. január 1-én 66.881.021-00 márkára rugnak, tiszta
ölöslege pedig 3.721.271-15 márkára.

Fennállása óta 1891. január hó 1-ig a társaság:

halálesetekért	---	---	57.173.217	márkát,
a biztosított élte idejében esedékessé vált kötvényekért	---	---	11.632.346	márkát,
életjáradékok fejében	---	---	727.061	márkát

fizetett ki.

1891. január hó 1-én érvénybe lévő biztosítások 32.591 kötvény 243.616.529
márka erejéig, ebből esik Európára:

18.689 kötvény 103.237.421 márká erejéig.

A társaság activái Európában: Ingatlan Berlinben, letétek a különböző or-
szágok kormányainál és bankoknál és kötvényekre adott kölcsönök 6.008.556 márkára
rugnak.

A társaság Magyarországon, Ausztriában, Németországban és Svájcban kep-
viselősekkel bír. Díjszabályzatai igen jutányosak és feltételei a lehető legmélta-
nyosabbak.

Felvilágosítással szolgál:

a társaság magyarországi vezérképviselőcsége

Budapest, VI. Gyár-utca 13. sz.

Magyarországi Referentiák: Pesti magyar kereskedelmi bank, Bokros Elek dr. Degen Gusztáv és
dr. Neumann Ármin országgyűlési képviselők.

Egyszeri kísérlet mindenkit meg fog győzni, hogy

„Zacherlin”

valóban a legjobb irtószer minden rovar
ellen

Ezen kiváló szer meglepő erővel és gyorsasággal pusztít e
minden kártékony rovarot.

Legelőszertűbb a Zacherlin-féle takarékoskodóval
beporozni.

A Zacherlint semmiféle más rovarporral összehasonlíthatni
nem szabad, a Zacherlin egy különlegesség, mely sehol és so-
ha másként el nem árusítatik, mint

lepecsételt üvegekben Zacherl J. névvel.

A ki Zacherlint kéri az papírsomagban vagy skatulyába
kap valamiféle port, s azt elfogadja, biztosan megalatott.

VALÓDI KAPHATÓ:

Turóc-Szt.-Mártonban: Solitz L. Fabry J. zsef., Graber M. és fia. — L.
Szt.-Miklós: Palka Péter — Mossocz: Perl János fia. — Ruttká: Schulz
Adolf, Gaal Emil. — Zsolna: Paradovszky Ró. Waldapfel I. i. Tordy I.,
Meizer, A., Hecht M. — Tót-Próna: Skalak G., Tinkó György. — Turóc-
Turán: Messinger H.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalommal, nagy terjedelmű fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közön-
ség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága és
sokasága, rovatának változatosága kitűnősege, a különböző olvasmányok gaz-
dag tárháza tettek az „Egyetértés”-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról
a legérdekesebb s e mellett tárgyilagos hí tudósítást egyedül az „Egyetértés”
közöl. Gazdasági rovata elismert reg. tekintélynek örvend. A magyar kereskedő
s Gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés”
kereskedelmi s tözsdei tudósításai: lőséggel s alaposágával ma már nem
versenyezhet más lap. A kereskedő, iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az
„Egyetértés”-ben, amire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárcájában, any-
ny regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két három regényt közöl egy-
szerre, úgy hogy egy év alatt 30-40 kötetni regényt, részint eredetit, részint a
külföldi legjeltebb termékeket jó magyarsággal fordításul kapnak az „Egyetér-
tés” olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen
akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés”re, melynek előfizetési ára egy hora
1 frt 80 kr., fél évre 3 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénz az „Egyetér-
tés” kiadóhivatalába küldendő. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy
hétig ingyen és bérmentve küld.

A turóc-szt.-mártoni „MAGYAR NYOMDA”

kiadásában megjelent:

A magyar középosztály házi nevelése napjainkban.

Irta: Révész Lajos

ÁRA 80 KR.

Kapható a Magyar Nyomdában